



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 16433/2022
28.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца „Електродистрибуција Србије“ ДОО Београд, Огранак „Електродистрибуција Ниш“, коју у ревизијском поступку заступа пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Жикица Радивојевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 145/2022 од 18.04.2022. године, у седници већа одржаној 28.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 145/2022 од 18.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 17687/21 од 13.10.2021. године, ставом првим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име стицања без основа исплати износ од 198.821,07 динара са законском затезном каматом од 29.11.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 27.552,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суд у Нишу Гж 145/22 од 18.04.2022. године, пеиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име стицања без основа исплати износ од 198.821,07 динара са законском затезном каматом од 29.11.2018. године до исплате и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 58.776,00 динара, као и трошкове другостепеног поступка у износу од 45.552,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је дана 13.12.2019. године. Вредност предмета спора је 198.821,07 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП) или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић